

INAUGURACIÓ DE LES JORNADES D'ESTUDI "L'ESTATUT I ELS GOVERNS LOCALS EN EL MODEL TERRITORIAL DE CATALUNYA"

Palau del Parlament, 24 de novembre de 2008

Moltes gràcies, conseller. Abans de donar per inaugurades aquestes jornades, si m'ho permeten afegiria alguna reflexió i unes paraules a les que ja han pronunciat el doctor Jordà i el conseller Ausàs.

Fa dos anys, després d'un llarg, complex i no prou ben entès procés, el poble de Catalunya acceptava mitjançant un referèndum un nou estatut, un nou estatut que ja havia estat debatut i aprovat a les Corts de l'Estat. S'obria, doncs, una nova etapa per al país, per a Catalunya, amb un instrument normatiu de què s'esperaven i de què s'esperen moltes coses.

L'Estatut és una peça fonamental per a l'autogovern, però també és cert que no arregla res per si sol. És un instrument que ofereix més possibilitats, que comporta canvis, però cal desenvolupar-los, cal fer-los realitat. I això fem tant el Govern com el Parlament, promovent lleis, modificant-ne d'existents, implementant noves polítiques o negociant amb l'Estat la cessió de competències o l'aplicació d'un nou model de finançament que s'ajusti al que assenyala el text estatutari i el compleixi.

Durant el procés d'elaboració de l'Estatut repetia sovint, en aquell moment, que el que discutíem, d'alguna manera, fent un símil, era un obrellaunes. És a dir, l'obrellaunes que havíem tingut fins aquell moment per obrir la llauna en la qual hi havia el que després hauríem de fer a la societat era una eina gastada; l'Estatut del 79 era una eina gastada. Ens calia un nou obrellaunes per poder extreure capacitat d'actuació política, per poder respondre als problemes de la gent del país, en definitiva per adaptar Catalunya a les noves necessitats del segle XXI.

Algú podria discutir si l'eina és l'adequada o no, però l'objectiu d'ampliar capacitat d'actuació política, de poder resoldre els problemes de la gent, del país, d'adaptar aquest país a la societat del segle XXI, és absolutament viu.

I això mateix, adaptar el país, resoldre els problemes de la gent, penso, sincerament, que passa de manera essencial pel govern local.

El món local, el govern local –no ho podem oblidar de cap manera–, és el nivell de govern més proper al ciutadà, és el que ha de respondre a les qüestions més quotidianes de les persones, de les famílies, i segurament també de les empreses, i és la clau de volta de la construcció de la Catalunya del segle XX.

Una Catalunya que necessita projectar-se a l'exterior, al món global, però que al mateix temps necessita organitzar-se i adaptar-se portes endins: reorganitzar el model territorial, garantir l'autonomia del poder local i alhora reforçar la concepció de xarxa interna del país per desenvolupar tot el seu potencial des de l'eficàcia administrativa.

I al mateix temps, avançar en l'aplicació del principi de subsidiarietat, qüestió que, per exemple, com a president del Parlament, defenso en àmbits de la Unió Europea, fet que em serveix per posar aquí de manifest la interrelació entre els diversos nivells politicoadministratius, des de les institucions europees fins als poders locals, a què obliga la política del segle XXI.

El context social i polític canvia, i el marc polític necessita adaptar-se. L'Estatut, mitjançant el capítol VI, referent al govern local, posa, doncs, les bases d'aquest canvi, que cal desenvolupar amb lleis i polítiques territorials.

En aquest sentit, la reordenació del model territorial i el finançament - sempre el finançament -, són els dos elements clau que definiran la capacitat dels governs locals d'exercir el paper que la ciutadania n'espera.

El finançament local, com passa amb el model autonòmic, és un tema que es decideix en les institucions del poder central de l'Estat. Que les mancances financeres dels darrers anys es corregeixin tenint en compte les reivindicacions comunes que han fet públicament els alcaldes de Catalunya, i que els ajuntaments tinguin recursos i capacitat per donar resposta als reptes que tenen sobre la taula i puguin servir així amb eficàcia la ciutadania, és, doncs, una responsabilitat molt important, una responsabilitat que és en mans dels nostres representants a les Corts i dels sempre difícils processos de negociació amb els representants de l'Estat.

En aquest sentit, confio que, d'una manera o una altra, amb plena consciència de la responsabilitat de cadascú, aconseguirem el que els municipis del nostre país necessiten, el que la població catalana necessita, i que per tant tothom actuarà en conseqüència.

Quant a la reordenació del model territorial definida per l'Estatut, és matèria de decisió de les nostres institucions d'autogovern, i em consta, i em fa l'efecte que és pública, la molta feina que porta a terme el conseller Ausàs, part de la qual, per cert, haurà de derivar forçosament en activitat legislativa d'aquesta cambra.

Podríem dir, per tant, que l'Estatut ha obert una porta, i aquestes jornades, amb ponents de reconegut prestigi, poden ser útils per conèixer amb més detall què ens trobem i què ens trobarem darrere aquesta porta, un objectiu prou important per anar per feina i donar pas a la conferència inaugural, a càrrec del doctor Ballbé.

Moltes gràcies.